

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XLII. Qualiter hic scriptor probitatem Theodosii Junioris pluribus verbis
extollit.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

CAPUT XLI.

A

Κεφ. μα.

De Proclo Episcopo, cuiusmodi vir fuerit.

Περὶ πρόκλου ἐπισκόπου, ὁποῖός τις ἦν.

ΠROCLUS ab ineunte ætate lector fuit, & scholas frequentans, Rhetoricæ operam dedit. Cum autem ad virilem pervenisset ætatem, versabatur assidue cum Attico Episcopo, ejusdemque Notarius fuit. Cumque magnos jam progressus fecisset, ad Diaconatus gradum Atticus eum evexit. Exinde ad Presbyterii honorem promotus, à Sisinnio sicut antea dixi, Episcopus Cyzici est ordinatus; Sed hæc quidem diu antea contigerant. Tunc vero Constantinopolitanæ Ecclesiæ Episcopatum obnuir. Vir optimis moribus, si quisquam alius, præditus. Quippe ab Attico eruditus, cunctas ejus virtutes studiose imitatus est. Patientiam vero magis etiam quam Atticus excoluit. Nam hic quidem interdum terribilem se hæreticis exhibebat: Proclus vero placidus erga omnes fuit, dum hæreticos hac ratione potius quam vi, ad rectam fidem adducere studeret. Cum enim nullam omnino hæresin exagitare instituisset, mansuetudinis dignitatem integram conservavit, ac veluti depositum quoddam Ecclesiæ restituit. Qua in re Imperatorem Theodosium imitatus est. Nam huic quidem ratum fixumque fuit, adversus fontes non uti imperiali potestate: isti vero propositum erat, parvifacere si quis de Deo aliter quam ipse sentiret.

ΠΡΟΚΛΟΥ ἐν πρώτῃς ἡλικίας ἀσχημάτως, καὶ ῥητορικῆς ἐγένετο ζηλωτὴς τελέσας ὅτις ἀνδρα, τὰ πολλὰ παρὲν τὸν σκοπὸν ἀθικῶ, ὑπογραφὴς ἀπὸ τῶν γων χυρόντων πρεσβυτέρων ὡς αὐτῶν, ἐν τῇ τάξει τῆς διακονίας ἀθικῶς πρεσβυτέρου ἀξιώθεις ὅτι καὶ πρεσβυτέρους ὡς πρεσβυτέρους ὑπὸ σιανίης πρὸς τὴν κεντρικὴν ἐπισκοπὴν πρεσβυτέρου ταῦτα μὴν ἡδὴ πρότερον ἐγένετο τότε δὲ τὸν κωνσταντινικὴν πόλιν ἐκκλησιαστικὸν θρόνον ἐκλήρωθη ἢ ὅτι ἀνὴρ ἀγαθὸς ἦν, εἰ καὶ πρὸς ἄλλους ὑπὸ τῶν ἀθικῶν παροτρυνθείς, πάντα αὐτῶν τὰ χρῆσά ἐμισήσας τὴν ὁ ἀνεξικακίαν πλέον ἢ ἐκαὶ ἄλλου σκησεν ὁ μὴν γὰρ τοῖς αἰρεσιώταις, Θεοδοσίου καὶ τῶν ἑαυτὸν ἐπεδείκνυσεν ὅτι ὡς πρὸς τοῖς πᾶσιν ἐγένετο, τῆς ὅτι μάλιστα αὐτῶν βία πρὸς ἀγαθὸν προνοῶν αἰρεσὶν γὰρ ἐβίασαν σκύλλειν αἰρεσίμων, τὸ ἀξίωμα τῆς πρεσβυτερίας τῆς ἐκκλησίας φυλάξας, ἀπέδωκε καὶ τῆς τῆς τοῦ μέγιστου, τὸν βασιλέα μιμημένον Θεοδοσίον ἐκείνῳ μὲν γὰρ ἐκέλευσε, κατὰ τῆς ὑπαμίαν μὴ χρῆσασθαι τῆς βασιλικῆς ἀξιώσεως τῆς ὅτι μικρὰ φρονίσαι τῆς μηδὲ φρονίσαι τῶν ἀεὶ Θεοῦ, ἢ ἐφρονεῖν αὐτοῦ.

CAP. XLII.

Κεφ. μβ.

Qualiter hic scriptor probitatem Theodosii Junioris pluribus verbis extollit.

Ὅτι φιλοῦν καταβάλλεται λόγον ὁ συζητῶν, ὅτι τὸν ἑαυτοῦ γὰρ ἵασι τὸ βασιλεὺς Θεοδοσίον τε τὸν.

ΟB hæc igitur Imperator Theodosius Proclum magnopere laudabat. Nam & ipse veris Dei sacerdotibus similis erat; nec eos ullo modo probabat qui alios persequi studerent. Quin etiam audacter dixerim, eum omnes veros ac germanos sacerdotes mansuetudine longe superasse. Et quod de Moyse scribitur in libro Numerorum: Erat Moyles vir mitissimus præ cunctis hominibus qui terram incolunt: hoc & de Imperatore Theodosio nunc dici potest, cum mitissimum esse præ cunctis

ΕΠΙ τῆτοις μὴν ὄντι, καὶ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀπέδωκε καὶ γὰρ αὐτοῖς τὸν ἀξίωμα τῆς πρεσβυτερίας ἐφάμιλλον ἢ καὶ ἐδάμαστρον, καὶ ἐδέλοντας ἀπέδωκε τὸν μισθὸν ἀνείποιμι, ὅτι τῆς πρεσβυτερίας καὶ πᾶσι ἀληθῶς ἐρωτηρούμενοι οὕτως, κατὰ ἀπὸ τῶν ἐλθόντων δεινῶν ἐπὶ μούσας Θεοδοσίου θεώπου μούσας πρὸς σφόδρα πᾶσι πᾶσι τὰς ἀνθρώπων τὰς ὄντας ἵπτι γὰρ τὰς σικὰνὸν εἶπεν, ὅτι βασιλεὺς Θεοδοσίος πρὸς σφόδρα παρὰ πάντας τὰς ἀνθρώπων

τας ολλας επι τ γης δια ταυτω γδ αυτες την πεσοθηα, κ ο θεος τες πολεμιες αυτα διχα πολεμικων αγωνων υπετα ηεν ως εδ ξεν αυτε κ τ τυραννε ιωαννε τροπαια, και η επιγενομενη μελαυτα των βαρβαρων απωλτα οια γδ τοις παλαι δικαιοις υπηρχε πασα θεε, ταυτα κ επι τ γδ ε των χρονων τω θεοφιλεσατω βασιλει παρειχεν ο των ολων θεος κ ε κατακειν ταυτα γραφω, αλλα μη τ αληθειας, τα παπ γρομενα γνωριμα παραθησομαι.

A hominibus qui degunt in terris. Etenim ob hanc illius manluetudinem, Deus absque praeliis hostes sub potestatem illius redegit, ut victoria de Joanne tyranno relata, & quæ subsecuta est Barbarorum clades, abunde declarant. Nam quæ olim iustis hominibus à Deo præfita esse dicuntur, ea nostris quoque temporibus piissimo Imperatori huius universi Deus contulit. Neque vero per adulationem hæc à me dicuntur: sed res omnibus cognitæ ac perspectas, uti se habent, verissime exponam.

Κεφ. μγ.

Οσα πιπιδασιν οι βαρβαροι τη τυραντω ιωαννη συμμυχησαντες.

CAP. XLIII.

Quot & quanta mala passi sint Barbari qui Joanni tyranno suppeditas tulerant.

Μετα γδ την τυραννε αναιρεσιν, οι βαρβαροι ες ενεν περος βοθησαν ηρωικων εκαλεσεν, ετοιμη ησαν καταερχομενοι ρωμαιον περμαται ταυτα ο βασιλης πυθωρ, συνηθως την περ τετων ορολιδα επετρεψε τω θεω διχα ως τε ορολιδας, εδκ εις μακρην εξελυσεν α εζητει καεση οια γδ δη ε εχρηστο τοις βαρβαροις, καλον επακασαι θησκει μην αυτων ο επαρχω, ο ονομα ην ρεγας, βληθεις κερουνω ταιως τε επιλαδομεν, το πλειστον των αυτων αυτροπων διεφθερε και ε τστο μονον εξηρκεσεν αλλα γδ κ πυρ εξερανε καεληθη, πολλες τμη υπολειφθεντων αναλωσεν κ τστο εις δε μεγιστον τες βαρβαρες καεσθησιν, ε τστο τον οπ παρθε εν ηρωικων το ρωμαικων οπλα αναιρην ετολμησαν αλλ οπ παστον υπο ια υρε θεε βοθημελυς εφδουρικον τότε δη και ο επισκοπο προκλ, οκ τ εκεκμη προφηειαν επ εκκλησιας διδακων, τη ηρωικη εν θεε σωηεια καταρμωσας, ικανως εθαυμασθη η προφηεια εν αυτη κ συγε ανθρωπω, παροφτησεν επι γωγ αεχοντα, ρως,μισοχ και τοεελ κενω γδ αυτον θανατω, και αιματι, και νεω κατακλυζοντι, και λιθοις χαλαζης και πυρ και θειον βρεξω επ αυτον, και επι παστας τες μετ αυτη, και εις εθνη πολλα μετ αυτη κ μεγαλυνησομαι, κ ενδοξαθησομαι, κ γνωθησομαι εναντιον πολλων εθνων και γνωθηται, οπερω ειμι ο κυρι.

ET enim post cædem tyranni, Barbari quos ille in subsidium suum adversus Romanos evocaverat, ad vastandas Romanorum Provincias sese accingebant. Quod cum audisset Imperator Theodosius, ejus negotii curam ut facere solitus erat, Deo commisit: & precationibus incumbens, brevi id consecutus est quod optabat. Quæ autem Barbaris acciderint, operæ pretium fuerit audire. Dux quidem eorum cui nomen erat Rohas fulmine percussus interiit. Deinde secuta pestis, maximam partem Barbarorum qui sub illo erant, neci dedit. Neque vero hic malum substitit: sed & ignis è cælo missus, multos ex iis qui superfuerant absumpsit. Atque ea res gravissimum terrorem incussit Barbaris, non tam propterea quod contra bellicosam Romanorum gentem bellum movere ausi fuissent, quàm quod præpotentem Deum iis auxilio esse intelligerent. Tunc etiam Proclus Episcopus sermonem faciens in Ecclesia, cum Ezechielis Prophetiam salutatum à Deo collatæ adaptavisset, ingenti plausu & admiratione exceptus est: Prophetia autem sic habet. Et tu fili hominis prophetiza super principem Gog, Rhos, Misoch & Thobel. Judicabo enim illum morte & sanguine & imbre inundante & lapidibus grandinis. Ignem & sulphur pluam super illum & super multas gentes quæ cum illo sunt. Et magnificabor atque glorificabor, & cognoscar in conspectu multarum gentium: & scient quia ego sum Dominus.

Ccc

